

минъ рѣкитѣ Днѣпръ и Днѣстръ, отиде съ дружината си камъ Дунавътъ и се засели между устьето му, рѣката Днѣпръ и трансилванскитѣ гори (678); четвъртиятъ на когото името не се знае, отиде у Унгарія съ дружината си и се засели по край рѣкитѣ Тиса и Марошъ (680); петиятъ братъ Алцеко отиде съ дружината си и се засели у Италія (663).

Слѣдъ това раздѣлянье на българскія народъ отъ II братовитѣ сынове, Исторіята ни учи, че Българетѣ основали двѣ царства, които сж се славили по срднїята вѣкъ, и които сж были едного по край Волга, а другото по край Дунавътъ. Българско царство по край Волга, което се зовеше Голѣма Българія, имаше го до тринайсетиятъ вѣкъ, по което врѣме го призежх Монголитѣ, а по петнайсетиятъ вѣкъ руситѣ, и българитѣ дѣто бѣжж тамъ, порусихж се, щото сега и името имъ не се чува; Българското царство по край Дунавътъ, което направн българскїятъ народъ да се слави съ книжината си и съ политиката си, и което докара на грцкото царство една рана, която сѣтиѣ се обрѣжх на живѣвица, призесе отъ турцитѣ и друго не останж отъ него освѣнъ това дѣто Българскїя народъ, дѣто се намираше у него, оцѣлѣ и до днесъ. Нѣ нѣ сичкитѣ българе се сж смѣсали за основањето на тїя двѣ царства. Българетѣ дѣто отидохж у Италія съ Алцека (663 год.), бѣжж съвѣснъ раздѣлени отъ другитѣ си братїя. За тѣхъ българе Исторїята нѣ оставила малко да знаемъ. Знаеся само, че Алцеко много помогнжлъ Гримоалда, кралятъ на ломбардитѣ, когато се бїеше съ грцкїятъ царь Константина II, и му иска да се засели у земята му съ народитѣ си. Гримоалдъ го прати у Кнежеството Беневентъ при сына си Ромюалда, който управяше тогати това Кнежество. Ромюалдъ му даде да управа Мо-